

Concurs de promovare a judecătorilor și procurorilor în funcții de execuție
29 martie 2015

PROCES VERBAL
de soluționare a contestațiilor la barem pentru disciplina
Drept civil

2 aprilie 2015

Întocmit de Comisia de soluționare a contestațiilor – Drept civil, cu privire la contestațiile la baremul de notare și evaluare, formulate de candidații menționați în Anexa atașată la prezentul, în temeiul art. 20 alin. 4 din Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor și procurorilor, referitoare la baremul stabilit pentru probele de tip grilă la materia: Drept civil.

Pentru concursul de promovare la Curtea de Apel au formulat contestații 27 candidați, astfel:

La Proba Teoretică au fost formulate contestații cu privire la următoarea întrebare:

16 G1 (1 G2, 3 G3, 20 G4), contestată de doi candidați.

Printr-o contestație, s-a susținut că și răspunsul de la lit. B) este corect, întrucât potrivit art. 1678 C. civ., atunci când există acordul de voință al părților, proprietatea se transmite chiar și atunci când bunurile de gen nu au fost individualizate.

Printr-o altă contestație, s-a susținut că răspunsul de la lit. C) nu este corect, întrucât punerea în întârziere a debitorului nu poate avea loc decât în condițiile limitativ prevăzute de art. 1523 C. civ.

Contestațiile sunt neîntemeiate.

În raport cu art. 1678 C. civ., atunci când vânzarea are ca obiect bunuri de gen, proprietatea se transferă cumpărătorului la data individualizării acestora prin predare, numărare, cântărire, măsurare sau orice alt mod convenit sau impus de natura bunului. Prin urmare, sintagma "*orice alt mod convenit*" privește modul de individualizare a bunurilor de gen și nu se referă la momentul transmiterii dreptului de proprietate, asociat, invariabil, individualizării. Norma prevăzută de art. 1678 C. civ. este una de excepție prin raportare la regula înscrisă în art. 1674 C. civ., conform căreia proprietatea se strămută de drept cumpărătorului din momentul încheierii contractului.

Prin urmare, răspunsul de la lit. B) nu poate fi considerat corect.

Este, însă, corect răspunsul de la lit. C), în raport cu dispozițiile art. 1725 alin. 1 C. civ., potrivit cărora în cazul vânzării bunurilor mobile, cumpărătorul este de drept în întârziere cu privire la îndeplinirea obligațiilor sale dacă la scadență nu a plătit nici prețul și nici nu a preluat bunul.

La Proba Practică au fost formulate contestații cu privire la următoarele întrebări:

1 G1 (10 G2, 6 G3, 3 G4), contestata de trei candidați.

Prin două dintre contestații, s-a invocat o instituție de drept procesual civil, respectiv decăderea din dreptul de a invoca prescripția extinctivă. S-a susținut că ea trebuie constatată de către instanță în urma invocării ei din oficiu sau de către parte. Or, din enunțul întrebării nu rezultă că s-ar fi pus în discuție aplicarea acestei sancțiuni. În consecință, în absența invocării decăderii, ea a fost acoperită, ceea ce ar obliga instanța să soluționeze excepția prescripției. Cum în cauză prescripția s-a împlinit, soluția care s-ar impune este aceea acreditată în răspunsul de la lit. C). Mai mult, tocmai incidența în speță a decăderii, instituție de drept procesual civil, care excede tematicii și bibliografiei de drept civil, impune anularea întrebării în integralitatea ei.

Prin cea de-a treia contestație, s-a invocat faptul că enunțul problemei nu corespunde art. 13 din Regulament. S-a menționat că nu rezultă din datele speței că ar fi fost mai multe termene de judecată (ultimul termen putând fi și primul termen de judecată) dar și faptul că varianta de răspuns corectă trebuia să conțină în mod necesar și soluția dată de instanță excepției.

Contestațiile formulate sunt neîntemeiate.

Enunțul speței, prin informațiile pe care le conține, răspunde cerinței de claritate și trimite în mod corect la instituții ale dreptului civil, și anume: obligația contractuală de a preda un bun mobil individual determinat și prescripția extinctivă a dreptului la acțiunea în executarea unei astfel de obligații, reglementată prin art. 2523 și art.2524 C. civ. În acest context, a fost furnizată informația legată de momentul invocării excepției prescripției extinctive, fiind vizate dispozițiile art. 2513 C.civ., conform cărora prescripția poate fi opusă numai în primă instanță, prin întâmpinare sau, în lipsa invocării, cel mai târziu la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate.

Mențiunea referitoare la invocarea de către pârât a excepției prescripției extinctive la ultimul termen de judecată, iar nu la primul termen de judecată, face ca varianta C) de răspuns să nu fie cea corectă. Decăderea fiind o instituție de drept procesual civil, orice informații privitoare la aplicarea regimului juridic specific acestei sancțiuni excedau problematicii dreptului substanțial și, prin urmare, nu erau necesare și utile soluționării subiectului de concurs.

2 G1 (5 G2, 7 G3, 4 G4), contestată de un candidat.

Contestatorul a invocat că subiectul nu abordează o problemă care să permită o soluție bine conturată, care să se regăsească în dispozițiile legale și care să fi fost unitar rezolvată în jurisprudență. S-ar putea afirma că și pârâtul avea un bun, în sensul art. 1 din Protocolul 1 adițional la Convenție. În consecință, nu ar trebui prejudiciați candidații care au ales un alt răspuns decât cel considerat corect, potrivit baremului.

Contestația este neîntemeiată.

Între variantele de răspuns de la lit. A) și B), vizate prin contestație, varianta de răspuns de la lit. A) nu este corectă, întrucât faptul că titlul de proprietate al pârâtului, contractul de vânzare-cumpărare, nu a fost atacat înăuntrul termenului de prescripție prevăzut de art. 45 din Legea nr. 10/2001, republicată, nu reprezintă un argument suficient pentru a concluziona cu fermitate și categoric în sensul că „titlul de proprietate al pârâtului este mai consolidat în dreptul intern decât cel al reclamantului”. În consecință, rămâne valabil răspunsul de lit. B).

3 G1 (4 G2, 1 G3, 6 G4), contestată de 23 candidați.

Prin contestațiile formulate s-au invocat, în esență, următoarele argumente:

- răspunsul de la lit. B) este greșit, întrucât interpretarea dată noțiunii de „preluare abuzivă” de

către ÎCCJ printr-o decizie de speță, neinclusă în tematică, și care cuprindea elemente relevante neindicate în speța din grilă nu este suficientă pentru a departaja echitabil concurenții la un examen de promovare;

- răspunsul de la lit. B) corespunde unei soluții de speță a ÎCCJ, respectiv decizia civilă nr. 1046/2013, care nu a fost inclusă în bibliografie, încălcându-se Regulamentul aprobat prin Hotărârea nr. 621/2006 și nu conturează o practică unitară sau relevantă a instanței supreme, iar răspunsul presupunea identificarea unei părți din considerentele acelei hotărâri. Mai mult decât atât, se afirmă că situația de fapt din speța de concurs este diferită de situația reținută prin decizia evocată, unde nerespectarea prevederilor legale s-a datorat atitudinii culpabile a unor particulari și nu statului. În consecință, niciunul dintre cele două răspunsuri pertinente, A) și B) nu poate fi considerat corect;
- răspunsul B) este contrar normelor legale cuprinse în art. 2 lit. e), lit. i) și lit. h) din Legea nr. 10/2001, bunul fiind preluat fără respectarea dispozițiilor legale în vigoare;
- la conceperea grilei au fost încălcate tematica și bibliografia aprobate și publicate, deoarece nu s-au avut în vedere, la stabilirea răspunsului corect, considerentele Deciziei nr. 7/2012 a ÎCCJ, Secția I civilă (pct. 24 în tematică) și, mai mult de decât atât, a fost încălcată interdicția la conceperea grilei, aceea de a nu fi fost incluse probleme controversate în doctrină și în practică, problema în speță primind soluții diferite în jurisprudența anexată. Astfel, instanțele de judecată au considerat că, în unele situații, nici nu este necesară o hotărâre distinctă pentru constatarea nulității certificatului de vacanță succesorală pentru ca bunul să poată fi restituit persoanei îndreptățite, apreciind că acest titlu, aparent valabil, poate fi analizat în procedura specială a Legii nr. 10/2001. Totodată, alte instanțe au considerat că, atunci când există o hotărâre judecătorească prin care se constată că imobilele au fost preluate fără respectarea dispozițiilor legale în vigoare la data preluării (cum este cazul procedurii de declarare a succesiunii vacante) se deschide posibilitatea acordării de măsuri reparatorii în temeiul Legii nr. 10/2001;
- Legea nr. 10/2001 nu era indicată în tematică, ci doar în bibliografia de concurs, situație în care la redactarea speței comisia putea reține doar spețele regăsite în bibliografie și în tematică;
- există decizii de speță ale instanței supreme prin care s-a reținut că, urmare a anulării certificatului statului, imobilul fiind preluat fără titlu, face obiectul Legii nr. 10/2001. Așa fiind, răspunsul indicat ca fiind corect prin grilă este în dezacord cu următoarele decizii ale ÎCCJ: decizia nr. 7358/2009, decizia nr. 3097/2007; decizia nr. 1836/2010, decizia nr. 9995/2009, decizia nr. 5803/2010, decizia nr. 1354/2008; decizia nr. 7234/2007. La acestea se adaugă și decizia nr. 1416/2004 a Curții de Apel Timișoara, decizia nr. 155/2009 a Curții de Apel Cluj, decizia civilă nr. 164/2012 a Curții de Apel București.
- corect este răspunsul de la lit. A), întrucât din coroborarea art. 2 lit. h) din Legea nr. 10/2001 cu art. 6 alin. 1 din Legea nr. 213/1998 reiese că imobilul intră sub incidența Legii nr. 10/2001 întrucât preluarea s-a făcut în perioada de referință în procedura succesorală reglementată prin Decretul nr. 40/1953, procedură care nu a fost respectată în speță. Eliberarea certificatului de vacanță succesorală pe numele statului se putea face numai după trecerea a 6 luni de la deschiderea succesiunii, în absența vreunui moștenitor. În lipsa unor date complete ale speței, s-ar putea aprecia că o astfel de preluare în perioada comunistă a avut un caracter abuziv, necitarea moștenitorilor putând fi deliberată. Trebuie reținut și art. 6 alin. 1) din Legea nr. 213/1998, care impune ca preluarea să se fi făcut cu respectarea de către Stat a legilor în vigoare, fără a distinge între legile care conțin norme de drept substanțial sau de procedură;
- varianta B) este greșită, în măsura în care exclude cu totul incidența Legii nr. 10/2001, indiferent cât de grav este viciul care a afectat procedura notarială și fără a da importanța cuvenită conduitei statului comunist la preluarea bunului. Decizia nr. 1046/2013 a ÎCCJ, care a inspirat această speță, acceptă că analiza trebuie particularizată în funcție de situația concretă întâlnită în fiecare caz, de motivul care a determinat anularea certificatului de vacanță

successorală, neoferind un răspuns general valabil asupra problemei. Decizia este diferită și prin aceea că în adoptarea soluției, instanța a ținut seama că pe rol exista în curs de soluționare o acțiune în revendicare de drept comun, astfel că părțile nu ar fi fost prejudiciate prin formularea acțiunii întemeiate pe temeiul Legii nr. 10/2001;

- prin Decizia nr. 33/2008 a ÎCCJ, pronunțată într-un recurs în interesul legii, se precizează că Legea nr. 10/2001 reglementează măsuri reparatorii, inclusiv pentru imobilele preluate fără tilu valabil sau fără respectarea dispozițiilor legale în vigoare, fără a distinge între emitenții actului de preluare [art. 2 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 10/2001];

- enunțul subiectului este incomplet, întrucât din datele speței nu rezultă care este instanța sesizată cu soluționarea cererii (tribunal sau judecătorie) și nici în ce cadru procesual trebuie rezolvată acțiunea din speță (întemeiată pe Legea 10/2001 sau în revendicare); varianta de răspuns B) putând fi corectă doar dacă instanța ar fi avut de soluționat o acțiune întemeiată pe Legea nr. 10/2001. Ar fi putut fi corectă varianta de răspuns de la lit. A) dacă s-ar fi putut deduce din datele speței, că acțiunea era una în revendicare, de drept comun, întrucât în această ipoteză instanța putea admite acțiunea având în vedere că titlul pârâtului nu mai există, certificatul de vacanță successorală fiind desființat irevocabil;

- circumstanțele cauzei nu stabilesc în mod cert caracterul abuziv al preluării, dar nici nu îl înlătură, situația de fapt (necitarea reclamantului la dezbaterea procedurii successorale, anularea certificatului de vacanță successorală) dar și cea de drept [art. 2 alin. 1 lit. c), e), h) și i) din Legea nr. 10/2001] putând sta la baza admisibilității acțiunii în revendicare imobiliară în temeiul actului normativ menționat.

Contestațiile sunt neîntemeiate.

Speța se impunea a fi rezolvată în limitele datelor concrete pe care ea le oferă, sub aspectul elementelor esențiale de fapt.

Din acest punct de vedere, rezultă cu certitudine că un bun imobil a intrat în proprietatea statului prin efectul emiterii unui certificat de vacanță successorală, în anul 1982, anulat ulterior printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă, pronunțată în anul 2003. Prin această hotărâre, s-a reținut doar că anularea certificatului de vacanță successorală a fost determinată de faptul că reclamantul nu a fost citat la notariat, în momentul dezbaterii succesiunii după autorul decedat. Or, o asemenea procedură successorală, chiar viciată, așa cum s-a statuat irevocabil, nu are în sine un caracter abuziv în sensul art. 2 alin. 1 lit. i) din Legea nr. 10/2001 republicată. Pentru a se putea concluziona cu privire la caracterul abuziv, al trecerii bunului în proprietatea statului erau necesare informații suplimentare care să permită și să oblige la o analiză circumstanțiată a procedurii de emiterie a certificatului de vacanță successorală.

Or, informații suplimentare nu au fost oferite, varianta B) de răspuns fiind, în aceste condiții, singura valabilă, în concordanță cu starea de fapt relevată. În această speță, vicierea procedurii successorale prin necitarea moștenitorului nu este de natură să conducă la concluzia unei preluări abuzive, susceptibile să atragă incidența legii reparatorii speciale, Legea nr. 10/2001. Prin urmare, acțiunea se impunea a fi respinsă.

Urmează că variantele A) și C) de răspuns, cele care evocă soluția admiterii acțiunii nu pot fi considerate corecte, tocmai pentru că ele presupun incidența Legii 10/2001.

Jurisprudența invocată de către contestatori și reflectată prin decizii de speță ale instanțelor judecătorești nu este de natură să înlătore valabilitatea variantei B) de răspuns, în condițiile în care aceste hotărâri judecătorești pun în evidență o analiză circumstanțiată prin elementele de fapt ale spețelor soluționate. Chiar prin Decizia nr. 1046/2013 a ÎCCJ, frecvent invocată de către contestatori, se trimite prin considerente „la situația concretă a speței, mai precis la motivul care a determinat anularea certificatului de vacanță successorală”.

Aceste hotărâri judecătorești nu relevă o practică neunitară în problema supusă analizei, așa

cum este ea conturată prin datele speței, întrucât, așa cum s-a arătat mai sus, soluțiile pronunțate sunt susținute prin argumente deduse din analiza unor situații particulare.

Referitor la pretinsa nerespectare a tematicii și a bibliografiei de concurs, speța viza aplicarea corectă a dispozițiilor Legii nr. 10/2001, act normativ menționat expres în bibliografia de concurs, pentru materia drept civil, aprobată și publicată. Corelativ, în tematica concursului se menționează „Regimul juridic al imobilelor proprietate privată”. Prin urmare, exigențele art. 13 din Regulament sunt îndeplinite, subiectul fiind în concordanță cu tematica și bibliografia de concurs. Corespunde realității că decizia civilă nr. 1046/2013 a ÎCCJ nu se regăsește în bibliografia aprobată și publicată, însă speța supusă analizei nu reprezintă o preluare fidelă a deciziei evocate, fiind vorba de elemente de fapt diferite, ea implicând o rezolvare strict din perspectiva Legii nr.10/2001.

7 G1 (9 G2, 10 G3, 9 G4), contestată de 2 candidați.

Contestatorii au susținut că răspunsul B) din barem este eronat, cel corect fiind cel de la lit. C), în raport cu dispozițiile art. 1540 alin. 2 C. civ. Mai mult decât atât, s-a susținut că dacă răspunsul de la lit. B) a fost stabilit ca fiind corect, în considerarea Deciziei civile nr. 2061/2014 a ÎCCJ, indicată în bibliografie, din modul de formulare a speței nu rezultă în mod clar acest lucru, iar întrebarea nu cuprinde niciun element care să permită identificarea legii aplicabile.

Contestațiile sunt neîntemeiate.

Soluția valabilă din barem este în concordanță cu bibliografia aprobată și publicată, respectiv cu Decizia nr. 2061/05.06.2014 a ÎCCJ, Secția a II-a civilă (poziția 45 din Jurisprudența ÎCCJ). Așa cum rezultă din enunțul speței, prin trimiterea expresă la un recurs soluționat de ÎCCJ, rezultă că întrebarea a fost menită să verifice cunoașterea jurisprudenței ÎCCJ. Or, ÎCCJ a statuat, prin Decizia nr. 2061/2014, în sensul că, în situația evaluării convenționale a despăgubirilor pentru întârzierea executării, instanța nu poate examina apărarea debitoarei privind existența cauzei străine exoneratoare de răspundere.

8 G1 (7 G2, 8 G3, 1 G4), contestată de 3 candidați.

Contestatorii au susținut că răspunsul corect este cel indicat la lit. B), întrucât antecesoarea reclamanților, fiind decedată la momentul intrării în vigoare a Legii nr. 10/2001, nu avea inclus în patrimoniul propriu dreptul de a formula notificare, pentru a putea fi retransmis moștenitorilor. Mai mult decât atât, reclamanții au dobândit nu numai bunurile înscrise în certificatul de moștenitor din anul 1985, ci și vocația de a dobândi bunuri viitoare sau creanțe ale autorului decedat, în această categorie intrând și bunurile care fac obiectul Legii nr. 10/2001, fiind aplicabile dispozițiile art. 4 alin. 3 din acest act normativ. Se susține, totodată, că speța nu este identică cu aceea soluționată prin Decizia nr. 1534/2012 a ÎCCJ, nefiind, astfel, respectate tematica și bibliografia concursului, în sensul că nu a fost reiterată o speță din practica ÎCCJ, astfel cum a fost ea consemnată în bibliografie.

Contestațiile sunt neîntemeiate.

Răspunsul corect nu poate fi decât acela de la lit. C), întrucât enunțul speței are în vedere efectul repunerii contestatorilor M și N în termenul de acceptare a succesiunii după fostul proprietar deposedat, C, prin formularea notificării, iar din datele speței rezultă clar că fostul proprietar a fost moștenit exclusiv doar de soția sa, B, așa cum rezultă din certificatul de moștenitor xx/1981, în timp ce M și N sunt moștenitorii legali ai defunctei B.

Prin urmare, neavând vocație la succesiunea lui C, notificarea formulată de M și N în baza Legii nr. 10/2001 nu putea produce efectul special al repunerii lor în termenul de acceptare a

succesiunii după fostul proprietar deposedat, în raport cu art. 4 alin. 3 din Legea nr. 10/2001. Pentru aceleași considerente, răspunsul B) nu poate fi considerat corect.

Referitor la pretinsa nerespectare a tematicii și a bibliografiei de concurs, speța viza aplicarea corectă a dispozițiilor Legii nr. 10/2001, act normativ menționat expres în bibliografia de concurs, pentru materia drept civil, aprobată și publicată. Corelativ, în tematica concursului se menționează „Regimul juridic al imobilelor proprietate privată”. Nu este necesar ca subiectele de concurs să fie selectate din jurisprudența indicată în tematica sau bibliografia concursului. Prin urmare, exigențele art. 13 din Regulament sunt îndeplinite, subiectul fiind în concordanță cu tematica și bibliografia de concurs.

9 G1 (1 G2, 2 G3, 10 G4), contestata de doi candidați.

Prin cea dintâi contestație, s-a arătat că varianta B) de răspuns este cea corectă, întrucât la momentul vânzării mandatarul nu mai avea împuternicirea de a semna actul în numele vânzătorului, susținându-se că enunțul speței nu conține date suficiente cu privire la notificarea mandatarului cu privire la revocarea mandatului, ci doar informații privitoare la efectuarea publicității revocării în Registrul național notarial. În aceste condiții, nu s-ar putea considera că revocarea mandatului nu ar fi opozabilă mandatarului.

Prin cea de-a doua contestație, s-a susținut că, deși răspunsul de la litera A) este cel corect, totuși, acest răspuns conține o argumentație neconcludentă, străină și irelevantă pentru soluția propusă. Acțiunea în anularea contractului, formulată de către cumpărător (terț față de procura revocată) nu va fi respinsă pe motiv că revocarea nu era opozabilă mandatarului, aspect lipsit de relevanță în speță, ci pentru că revocarea procurii nu i-a produs nicio vătămare reclamantului, independent de opozabilitatea sau inopozabilitatea față de mandatar a revocării procurii. Or, nulitatea relativă poate fi invocată doar de cel al cărui interes este ocrotit prin dispoziția legală încălcată. În cazul de față, fiind vorba despre cea referitoare la valabilitatea puterilor de reprezentare care urmărește să protejeze pe pretinsul mandant pentru a nu fi angajat dincolo de voința sa. În consecință, doar mandantul ar putea fi vătămat prin încheierea unui contract cu depășirea puterilor de reprezentare și doar el ar putea invoca nulitatea în acest mod, acesta fiind argumentul pentru care s-ar fi impus respingerea acțiunii. În ceea ce-l privește pe reclamant, acesta, în orice situație, ar fi în permanență protejat de buna sa credință, fiind fără relevanță buna credință a mandatarului. Astfel, în orice situație, demersul acestuia în anularea contractului este lipsit de interes.

Contestațiile sunt neîntemeiate.

Enunțul subiectului conține toate informațiile necesare identificării răspunsului corect, inclusiv cele privitoare la momentul și la data comunicării revocării mandatului către mandatar (pârâul T), respectiv 22.10.2013. Prin urmare, nu s-ar putea susține, cu deplină temei, că ar fi avut loc comunicarea revocării înainte de această dată. Într-adevăr, data publicării în Registrul național notarial nu prezintă relevanță pentru opozabilitatea revocării mandatului față de mandatar, ci doar aceea a comunicării ei către acesta, or această dată a fost indicată explicit în cuprinsul speței.

Răspunsul de la lit. B) nu este corect, în condițiile în care pentru admiterea acțiunii este insuficient doar faptul revocării mandatului, neînsoțit de asigurarea opozabilității ei.

Varianta de la lit. A) este cea corectă, aspect, de altfel, acceptat de cel de-al doilea contestator cât privește soluția de respingere a acțiunii. Referirea la inopozabilitatea revocării procurii față de mandatar este un răspuns la apărarea pârâului T, care pune în evidență soluția oferită de art. 2036 C. civ., potrivit căruia tot ceea ce mandatarul a făcut în numele mandatarului înainte de a cunoaște cauza de încetare a mandatului, este considerat ca valabil făcut. Cu alte cuvinte, în circumstanțele speței, actul juridic a fost valabil încheiat, ceea ce justifică soluția de respingere a

acțiunii. Toate celelalte argumente ale celui de-al doilea contestator privitoare la lipsa de interes, în absența vreunei vătămări, exced enunțului speței și, implicit, cerințelor subiectului.

Pentru concursul de promovare la Tribunal au formulat contestații cinci candidați, astfel:

La Proba Teoretică, au fost formulate contestații cu privire la următoarele întrebări:

19 G1 (4 G2, 5 G3, 6 G4), contestata de 5 candidați (unul dintre candidați a indicat eronat numărul întrebării ca fiind 15 G3, în loc de 5).

Contestatorii au susținut ca varianta B) de răspuns nu poate fi corectă, nedemnităta succesibilului nedemn nu îi înlătură pe descendendenții nedemnului de la moștenirea lui de cujus, întrucât aceștia pot veni la succesiune prin reprezentare sau în nume propriu indiferent de modalitatea în care sunt constatate faptele care atrag nedemnităta.

Constestațiile formulate sunt întemeiate.

Enunțul variantei B) de răspuns este greșit, întrucât moștenitorii succesibilului nedemn nu pot fi înlăturați de la moștenire ca efect al constatării faptelor ce atrag nedemnităta, indiferent de modalitatea constatării acestora (prin hotărârea instanței penale sau civile). După caz, ei vor putea culege moștenirea lui de cuius, fie în nume propriu, fie prin reprezentarea nedemnului, dacă sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute de lege. Prin ea însăși, nedemnităta succesibilului nu produce consecința înlăturării moștenitorilor acestuia de la succesiunea lui de cuius. Din contră, ea deschide moștenitorilor nedemnului posibilităta de a accede la moștenirea lui de cujus, fie în nume propriu, fie prin reprezentare.

Totodată, răspunsul corespunzător literei A) nu este corect, întrucât, potrivit art. 958 și art.959 C. civ., nedemnităta succesorală poate fi constatată atât prin hotărârea instanței penale, cât și prin hotărârea instanței civile.

Varianta C) de răspuns este exclusă prin dispozițiile exprese ale art. 958 alin. 3 C. civ., potrivit cărora nedemnităta de drept poate fi constatată oricând.

Pe cale de consecință, întrucât niciuna dintre variantele de răspuns nu este corectă, în temeiul art. 20 alin.7 din Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare al judecătorilor și al procurorilor, întrebarea se anulează, iar punctajul corespunzător se acordă tuturor candidaților.

La Proba Practică s-a formulat o contestație cu privire la următoarea întrebare:

9 G1 (4 G2, 9 G3, 6 G4), contestată de un candidat.

Prin contestație, se afirmă că enunțul a fost incomplet, completarea fiind comunicată în ultimele 30 de minute din timpul necesar pentru concurs, după predarea lucrării. Prin această situație, contestatorul susține că nu a avut posibilităta să aprecieze întrebarea în integralitatea sa, fiind pus într-o situație defavorizantă și discriminatorie.

Constestația este neîntemeiată.

Caracterul incomplet al enunțului invocat de către constestator nu a fost de natură să influențeze sensul explicit al variantelor de răspuns. Mai mult decât atât, așa cum afirmă însuși contestatorul, în aplicarea art. 20 alin. 3 din Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare al judecătorilor și al procurorilor, Comisia de elaborare a subiectelor a

oferit clarificările necesare chiar în timpul concursului. În aceste condiții, nu s-ar putea susține că s-a creat o situație de defavorizare sau de discriminare a candidaților.

Comisia de contestații

The image shows two handwritten signatures in blue ink on a grid of three horizontal lines. The top signature is written across the top two lines and appears to be 'S. Mădăruș'. The bottom signature is written across the bottom two lines and appears to be 'S. Mădăruș'. The lines are evenly spaced and extend across the width of the text.

Contestatii la barem formulate la materia Drept civil

Pentru concursul de promovare la Tribunal

<u>Nr.Crt.</u>	<u>Nume si Prenume</u>	<u>Grila</u>	<u>Intrebari contestate</u>	
1	B1160	G1	Proba Teoretica	19
2	B1525	G4	Proba Teoretica	6
3	B1867	G3	Proba Teoretica	5
			Proba Practica	9
4	B1871	G4	Proba Teoretica	6
5	B1915	G2	Proba Teoretica	4

Contestatii la barem formulate la materia Drept civil

Pentru concursul de promovare la Curte de Apel

Nr.Crt.	Nume si Prenume	Grila	Intrebari contestate
1	A1141	G1	Proba Practica 3
2	A1160	G2	Proba Teoretica 1 Proba Practica 4
3	B1079	G1	Proba Practica 3
4	B1081	G2	Proba Practica 10
5	B1212	G3	Proba Practica 1
6	B1273	G2	Proba Practica 9
7	B1331	G4	Proba Practica 6
8	B1338	G4	Proba Practica 6
9	B1355	G2	Proba Practica 4 10
10	B1394	G1	Proba Practica 3
11	B1402	G1	Proba Practica 3
12	B1530	G4	Proba Practica 6
13	B1633	G2	Proba Practica 4
14	B1652	G3	Proba Practica 1

02 April 2015

Page 1 of 3

Contestatii la barem formulate la materia Drept civil

15	B1713	G3	Proba Practica	1
16	B1744	G1	Proba Practica	1 2 3 7
17	B1747	G1	Proba Practica	3
18	B1777	G2	Proba Practica	1 7
19	B1797	G3	Proba Practica	1
20	B1908	G4	Proba Practica	6
21	B1921	G2	Proba Practica	4
22	B1954	G3	Proba Practica	1
23	B1958	G2	Proba Teoretica	1
			Proba Practica	7
24	B2056	G4	Proba Practica	6
25	B2067	G1	Proba Practica	3 8
26	B2082	G4	Proba Practica	6
27	B2131	G4	Proba Practica	6 10

02 April 2015

S. Cristea

Contestatii la barem formulate la materia Drept civil

Pentru concursul de promovare la Tribunal

Proba Teoretica

Intrebarea 19 - 5 contestatii	Nr.Crt.	Nume si Prenume	Grila	Intrebarea
	1	B1160	G1	19
	2	B1525	G4	6
	3	B1867	G3	5
	4	B1871	G4	6
	5	B1915	G2	4

Proba Practica

Intrebarea 09 - 1 contestatii	Nr.Crt.	Nume si Prenume	Grila	Intrebarea
	1	B1867	G3	9

Contestatii la barem formulate la materia Drept civil

Pentru concursul de promovare la Curte de Apel

Proba Teoretica

Intrebarea 16 - 2 contestatii	Nr.Crt.	Nume si Prenume	Grila	Intrebarea
	1	A1160	G2	1
	2	B1958	G2	1

Proba Practica

Intrebarea 01 - 3 contestatii	Nr.Crt.	Nume si Prenume	Grila	Intrebarea
	1	B1081	G2	10
	2	B1355	G2	10
	3	B1744	G1	1

Intrebarea 02 - 1 contestatii	Nr.Crt.	Nume si Prenume	Grila	Intrebarea
	1	B1744	G1	2

Intrebarea 03 - 23 contestatii	Nr.Crt.	Nume si Prenume	Grila	Intrebarea
	1	A1141	G1	3
	2	A1160	G2	4
	3	B1079	G1	3
	4	B1212	G3	1
	5	B1331	G4	6
	6	B1338	G4	6
	7	B1355	G2	4
	8	B1394	G1	3
	9	B1402	G1	3
	10	B1530	G4	6
	11	B1633	G2	4
	12	B1652	G3	1
	13	B1713	G3	1
	14	B1744	G1	3
	15	B1747	G1	3
	16	B1797	G3	1
	17	B1908	G4	6
	18	B1921	G2	4
	19	B1954	G3	1
	20	B2056	G4	6
	21	B2067	G1	3
	22	B2082	G4	6
	23	B2131	G4	6

Intrebarea 07 - 2 contestatii	Nr.Crt.	Nume si Prenume	Grila	Intrebarea
	1	B1273	G2	9
	2	B1744	G1	7

Intrebarea 08 - 3 contestatii	Nr.Crt.	Nume si Prenume	Grila	Intrebarea
	1	B1777	G2	7
	2	B1958	G2	7

02 April 2015

Page 1 of 3

S. Stancu

J

abu

Contestatii la barem formulate la materia Drept civil

3	B2067	G1	8
---	-------	----	---

Intrebarea 09 - 2 contestatii

Nr.Crt.	Nume si Prenume	Grila	Intrebarea
1	B1777	G2	1
2	B2131	G4	10

